

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 9C/95/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813201128
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ružena Vašková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2013:8813201128.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Ruženou Vaškovou v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Debt Finance AG, so sídlom Alpenstrasse 2, CH - 6300 Zug, Švajčiarsko, IČO: CHE-100.023.266, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, AK Karadžičova 8, P.O. BOX 205, 810 00 Bratislava. proti žalovanej: L. E., A.. XX.X.XXXX, W. XXX XX N. Č.. XXX, o zaplatenie sumy 327,53 eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a.

Žalovanej náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou doručenou na tunajší súd dňa 31.1.2013 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 297,76 eur, zmluvnej pokuty vo výške 29,77 eur, úroku z omeškania vo výške 9,50 % p.a. z dlžnej sumy 297,76 od 21.10.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že právny predchodca spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. a žalovaná uzatvorili zmluvu o pôžičke č. 6035297 dňa 22.10.2007 a žalovanej bol poskytnutý úver, ktorý sa zaviazala uhradiť formou 48 pravidelných mesačných splátok vo výške 53,64 eur s dátumom splatnosti poslednej splátky dňa 20.10.2011. Žalovaná svoj záväzok nesplnila včas a dostala sa do omeškania. Žalobcovi tak vzniklo právo požadovať od žalovanej zaplatenie zmluvnej pokuty. Po postúpení pohľadávky žalovaná neuhradila ani časť dlžnej sumy. Na základe zmluvy o postúpení zo dňa 7.12.2012 uzatvorenej medzi spol. Consumer Finance Holding, a.s. ako postupcom a spoločnosťou Intrum Justitia Debt Finance AG ako postupníkom bola pohľadávka voči žalovanej vo výške dlžnej istiny 297,76 eur s príslušenstvom a zmluvnou pokutou postúpená na žalobcu.

Žalovaná vznesla námietku premlčania a navrhla žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami a to zmluvou o poskytnutí pôžičky zo dňa 2.10.2007, prehľadom úhrad k zmluve č. 7859239652, Všeobecnými obchodnými podmienkami, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 7.12.2012, písomným vyjadrením žalobcu zo dňa 17.6.2013, výsluchom žalovanej a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. ako spoločnosť a žalovaná ako klient uzatvorili dňa 22.10.2007 zmluvu o pôžičke č. 7859239652, pričom predmetom zmluvy bolo poskytnutie pôžičky vo výške 50 000,- Sk, ktorú sa žalovaná zaviazala splatiť v 48 splátkach po 1 616,- Sk. Žalovaná prehlásila, že sa pred podpísaním zmluvy oboznámila s Podmienkami a Všeobecnými obchodnými podmienkami,

ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, prevzala ich, súhlasí s nimi, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. V zmluve o pôžičke medzi účastníkmi konanie neboli dohodnuté žiadne poplatky a ani ročná úroková sadzba.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 7.12.2012 uzatvorenou medzi spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. a spoločnosť Intrum Justitia Debt Finance AG, spol. Consumer Finance Holding, a.s. ako postupca postúpila pohľadávku voči žalovanej spoločnosti Intrum Justitia Debt Finance AG ako postupníkovi.

Podľa čl. 2 bodu 2.1 Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len „Podmienky“), tieto Podmienky upravujú vybrané vzťahy medzi klientom na jednej strane a spoločnosťou na strane druhej v súvislosti so službou a jej poskytnutím na základe uzatvorenia zmluvy a pri uplatňovaní práv a plnení povinností vyplývajúcich zo zmluvy a povinným na jednej strane a spoločnosťou na strane druhej v súvislosti s uspokojením alebo domáhaním sa uspokojenia zabezpečovanej pohľadávky spoločnosťou, ak klient nesplní zabezpečovanú pohľadávku riadne a včas.

Tieto Podmienky sú prílohou zmluvy a tvoria jej neoddeliteľnú súčasť a určujú časť obsahu zmluvy, pokiaľ v zmluve nie je výslovne uvedené inak. V prípade rozporu medzi ustanoveniami zmluvy, Podmienok a VOP, majú prednosť ustanovenia dokumentov v poradí uvedenom v tejto vete (bod 2.3 a 2.4 Podmienok).

Klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku, a to v pravidelných mesačných splátkach v sume a termínoch určených splátkovým kalendárom, inak v sume a termínoch uvedených v zmluve a/alebo Podmienkach a/alebo VOP. Pokiaľ nie je v splátkovom kalendári a/alebo zmluve a/alebo v Podmienkach a/alebo VOP stanovené inak, splátky sú splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. V jednotlivých splátkach je zahrnutý dohodnutý anuitný úrok, príslušná časť istiny a poplatok za poskytnutie pôžičky. Prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy a/alebo doručení služby, pokiaľ nie je dohodnuté inak. (čl. 6 bod 6.1 - 6.4 VOP).

Podľa čl. 6 bod 6.3 VOP, v jednotlivých splátkach je zahrnutý dohodnutý anuitný úrok, príslušná časť istiny a poplatok za poskytnutie pôžičky.

V zmysle čl. 12 bod 12.2 VOP, spoločnosť je oprávnená požadovať od klienta zmluvnú pokutu v prípade, ak sa klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej splátky. V 30- ty deň po dobe splatnosti je klient povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10% z dlžnej splátky. V tento deň sa zmluvná pokuta stáva aj splatnou.

Podľa čl. 12 bod 12.3 VOP, v prípade omeškania s úhradou jednotlivých splátok je klient povinný uhradiť spoločnosti okrem zmluvnej pokuty i sankčný úrok vo výške 0,05 % denne za každý aj začatý deň omeškania. Sankčný úrok je splatný na výzvu spoločnosti.

Zmluva sa skončí úplným splnením všetkých záväzkov a pohľadávok klienta vo vzťahu k spoločnosti (čl. 13 bod 13.1 VOP).

Podľa čl. 15 bod 15.7 VOP, právne vzťahy, ktoré vznikli na základe zmluvy a zmluvy o zabezpečení sa riadia právnym poriadkom Slovenskej republiky.

Z predloženého prehľadu úhrad na zmluve č. 7859239652 súd zistil, že žalovaná pred postúpením pohľadávky na žalobcu v prospech pôvodného veriteľa uhradila finančné prostriedky v celkovej výške 1869,- eur. Poslednú úhradu v prospech právneho predchodcu žalobcu realizovala dňa 16.1.2012.

Žalobca v písomnom podaní zo dňa 17.6.2013 uviedol, že pohľadávka v čase postúpenia pozostávala z istiny v sume 397,76 eur, zmluvnej pokuty v sume 78,04 eur. Žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 1 659,70 eur, ktorý sa zaviazala splatiť v 48 pravidelných mesačných splátkach, termín prvej splátky bol dňa 20.11.2007 a poslednej dňa 20.10.2011. Žalovaná úver nesplatila ani ku dňu splatnosti poslednej splátky, preto odo dňa 21.10.2011 bola voči žalobcovi v meškaní so zaplatením dlžnej sumy 297,76 eur s príslušenstvom a zmluvnej pokuty.

Žalovaná vo svojej výpovedi uviedla, že jej bol právnym predchodcom žalobcu poskytnutý úver vo výške 50 000,- Sk. Dohodli sa na mesačných splátkach. Po uzatvorení zmluvy úver splácala a uhradila cca 1 616,- eur. Neskôr sa ocitla v zlej sociálnej situácii a splátky neplatila. Vzhľadom na dobu uzatvorenia zmluvy a to v roku 2007, vzniesla námietku premlčania. Uviedla, že si náhradu trov konania nežiada.

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i) výpočet nákladov uvedených v §2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu (Občiansky zákonník).

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „ Občiansky zákonník“) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 544 ods. 1. Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzavretá zmluva o pôžičke, ktorá bola na žalobcu postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok, ktoré postúpenie bolo vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka ako aj zákona o spotrebiteľských úveroch a preto má súd za to, že je daná aktívna legitímácia žalobcu v tomto konaní.

Zmluva uzavretá medzi účastníkmi je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah obchodných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Pri závere o tom, že predmetnú zmluvu o pôžičke je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka. Táto zmluva nie je len spotrebiteľskou zmluvou, ale v zmysle § 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, je aj zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Zákon o spotrebiteľskom úvere vymedzuje základné náležitosti zmluvy o úvere v § 4, pričom ak v zmluve nie je uvedená ročná percentuálna miera nákladov, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (písm. g)). V prípade, ak v zmluve je uvedená ročná percentuálna miera nákladov, veriteľ je oprávnený požadovať od odberateľa - spotrebiteľa poplatky a úroky iba v prípade, ak v zmluve sú uvedené údaje o výške úrokov a poplatkov. Nesplnenie tejto zákonnej povinnosti je spojené so sankciou nepriznania v zmluve neuvedených úrokov a poplatkov.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzatvorená zmluva o pôžičke, ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalovanej bola poskytnutá pôžička vo výške 1 659,70 eur (50 000,- Sk), ktorú sa žalovaná zaviazala splatiť v 48 splátkach, pričom v zmysle všeobecných obchodných podmienok termín splatnosti prvej splátky bol dňa 20.11.2007 a poslednej dňa 20.10.2011.

V prospech pôvodného veriteľa, ešte pred postúpením pohľadávky na žalobcu, žalovaná uhradila finančné prostriedky vo výške 1 869,- eur, pričom iba časť týchto prostriedkov a to vo výške 1 361,94 eur

bola započítaná na istinu úveru a suma 507,06 eur bola zaúčtovaná na úrok a na poplatky vyúčtované v súvislosti s poskytnutou pôžičkou.

Nakoľko zo strany žalovanej bola vznesená námietka premlčania, súd sa v prvom rade musel s touto námietkou vysporiadať.

Podľa § 100 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Súd sa pri posudzovaní vznesenej námietky premlčania žalovanou riadil príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka, ktoré je na daný právny vzťah potrebné aplikovať. Podľa Občianskeho zákonníka je všeobecná premlčacia doba trojročná a žiadne zo zákonných ustanovení neumožňuje túto premlčaciu dobu predĺžiť. Žalobca úver nezosplatnil. Splatnosť poslednej splátky úveru bol dňa 20.10.2011, týmto dňom sa stal splatným celý dlh a odo dňa nasledujúceho po tomto dni si žalobca uplatňuje aj nárok na úrok z omeškania a týmto dňom začala plynúť zákonná premlčacia pre uplatnenie jeho práva súdnou cestou. Žaloba v danej právnej veci bola podaná na tunajšom súde dňa 31.1.2013, t.j. ešte počas plynutia premlčacej doby, preto námietku premlčania vznesenú žalovanou súd posúdil ako nedôvodnú a pri svojom rozhodovaní na ňu neprihliadal.

Súd mal ďalej za preukázané, že v zmluve o pôžičke absentuje údaj o úroku a poplatkoch. Vo Všeobecných obchodných podmienkach a to v čl. 6 bod 6.3 je iba uvedené, že v jednotlivých splátkach úveru je zahrnutý anuitný úrok a tiež poplatok za poskytnutie pôžičky. Takto koncipovaná zmluvná podmienka sa mala v zmysle inkorporačnej doložky stať neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o pôžičke, t.j. zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Súd vzhľadom na uvedené poukazuje, že Krajský súd v Prešove, ako súd odvolací, už v minulosti judikoval, že všeobecné obchodné podmienky, ak sa majú stať súčasťou zmluvy, môže sa to udiť prostredníctvom transparentnej inkorporačnej doložky. Netransparentnú inkorporačnú doložku judikoval ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. O netransparentnú doložku ide aj vtedy, ak dodávateľ niektoré časti zmluvy, resp. zmluvné podmienky uvedie menším písmom. Spotrebiteľ sa môže domnievať, že menšie písmo obsahuje text, ktorému nemusí pripisovať až taký dôležitý význam. K tomuto záveru odvolací súd pristúpil z dôvodu, že práve inkorporačná doložka môže privodiť závažné následky pre spotrebiteľa..

Aj v danom prípade pôvodnému veriteľovi mal v súlade so všeobecnými obchodnými podmienkami, ktoré sú písané oveľa menším písmom ako samotný text zmluvy, vzniknúť nárok na zaplatenie úroku a poplatkov, pričom v samotnej zmluve takéto ustanovenie absentuje a ani zo znenia všeobecných podmienok nie je zrejmé, aká bola úroková sadzba, ktorou pôvodný veriteľ úročil poskytnutý úver, aké poplatky a v akej výške bola žalovaná povinná v prospech pôvodného veriteľa platiť v spojení s poskytnutou pôžičkou.

Súd ešte podotýka, že žalovaná ako spotrebiteľ pri uzatváraní predmetnej zmluvy, podpisom tejto zmluvy prehlásila, že bola oboznámená so všeobecnými obchodnými podmienkami, že s nimi súhlasí, nemá voči nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať, pričom aj text tohto vyhlásenia žalovanej, ktorý je súčasťou zmluvy o poskytnutí pôžičky, je napísaný menším písmom, ako ostatné ustanovenia zmluvy.

Súd po preskúmaní zmluvy o pôžičke a jej príloh dospel k záveru, že dohodnutý nárok na zaplatenia úroku a poplatkov spôsobom vyššie uvedeným, nie je ani individuálne dojednanou zmluvnou

podmienkou, nakoľko takáto zmluvná podmienka je zakomponovaná do textu všeobecných obchodných podmienok v čl.6, pričom žalovaná pri podpise zmluvy nebola s touto zmluvnou podmienkou individuálne oboznámená a absentuje aj samotný úkon zo strany žalovanej, ktorým by túto zmluvnú podmienku akceptovala a prejavila súhlas s jej uplatnením v prípade ak nastanú predpokladané okolnosti pre jej uplatnenie.

Ako súd vyššie uviedol, podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Účelom tejto právnej úpravy je bez akýchkoľvek pochybností poskytnutie ochrany spotrebiteľovi. Spotrebiteľ má právo byť informovaný o výške úrokov z úveru a poplatkoch. Dodávateľ má zákonnú povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaj o výške úrokov a poplatkov, ktorej nesplnenie je spojené so zákonnou sankciou nepriznania úrokov a poplatkov.

Súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že zmluvná podmienka týkajúca sa povinnosti žalovanej z poskytnutej pôžičky platiť úroky a tiež v súvislosti s jej poskytnutím platiť poplatky, je v rozpore s ust. § 53 Občianskeho zákonníka, § 39 Občianskeho zákonníka, jedná sa o netransparentnú inkorporačnú doložku, tak ako to súd vyššie uviedol a preto žalovanej nevznikla povinnosť úrok z pôžičky (úveru) a poplatky v súvislosti s jej poskytnutím platiť.

Z prehľadu o úhradách k predmetnej zmluve o pôžičke je však zrejmé, že pôvodný veriteľ časť finančných prostriedkov vo výške 507,06 eur zaúčtoval na úroky a poplatky a po započítaní tejto sumy na nesplatenú časť istiny pôžičky vo výške 297,76 eur, nie je žalovaná na istine pôžičky žalobcovi povinná zaplatiť žiadnu sumu. V tejto časti súd preto považoval nárok žalobcu na zaplatenie sumy 297,76 eur za nedôvodný.

Žalobca si ďalej uplatnil nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 78,04 eur v súlade s čl. 12 bod 12.2 VOP, podľa ktorého je spoločnosť oprávnená požadovať od klienta zmluvnú pokutu v prípade, ak sa klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivcej splátky. V 30- ty deň po dobe splatnosti je klient povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10% z dlžnej splátky. V tento deň sa zmluvná pokuta stáva aj splatnou.

V tejto časti uplatnený nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty v zmysle Všeobecných obchodných podmienok, súd tento považoval za neopodstatnený. Dohodnutú zmluvnú pokutu vo výške 10% z dlžnej splátky súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a preto absolútne neplatnú s poukazom na § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy a neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Ide totiž o neprimeranú sankciu, ktorú znáša spotrebiteľ. K vyššie uvedenému súd poukazuje aj na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.9.2011 sp. zn. 3Co 3/2011. Zmluvná pokuta bola dojednaná pre prípad omeškania klienta so zaplatením ktorejkoľvek jednotlivcej splátky bez ohľadu na dĺžku omeškania, teda bola jednotne určená neberúc do úvahy časové hľadisko omeškania, pričom za to isté porušenie právnej povinnosti (omeškanie so splátkami) bol dohodnutý aj ďalší postih v podobe sankčného úroku v zmysle čl. 12 bod 12.3 Všeobecných obchodných podmienok.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd považoval nárok žalobcu uplatnený v tomto konaní za nedôvodný a žalobu v celom rozsahu zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 137 O.s.p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby,

ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 151 ods. 1,2 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 151 ods. 8 O.s.p., vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadrí osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

V danej právnej veci súd žalobu v celom rozsahu zamietol a preto žalovanej vznikol nárok na plnú náhradu trov konania. Nakoľko žalovaná uviedla, že si nárok na náhradu trov konania neuplatňuje, súd jej v zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.